

Dorin Borda

NECUPRINSUL GÂNDULUI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BORDA, DORIN

**NECUPRINSUL GÂNDULUI/Dorin Borda, Târgu-Mureș:
Editura ANSID, 2009**

I. Mureșan, Andrei, (Ed.)

ISBN 978-973-8985-25-4

Coperta: **Marcel Naste**

Editura ANSID

Târgu-Mureș, str. Băneasa nr. 17

Apărut 2009

Consilier editorial: **Mircea Miculi**

Copyright©Dorin Borda, 2009

Toate drepturile rezervate

Tehnoredactare: **Gheorghe Cimpoi**

Format 16/61x56, coli tipo 3,5

Tiparul executat la INTERMEDIA GROUP Târgu-Mureș,

Str. Cuza Vodă Nr. 57

România

Dorin Borda

**NECUPRINSUL
GÂNDULUI**

~ poezii ~

EDITURA ANSID

*Nepoților mei **Darius Cristian**
și **David Lucian...**
necuprinsul gândului.*

Necuprinsul gândului

Soarele mângâie
și îmbrățișează
chipuri de născocitori.
În fața șevaletului,
pictorii
sunt înseninați
de culorile pânzei,
ce dau strălucire
gândului.
Pensula e lumină,
e linie,
e cerc,
e icoană.
Necuprinsul gândului
nu este
doar înflăcărare.
E și fereastră
deschisă spre oameni.

Ce să-ți ofer
pictor drag?
Doar iubire!

Ce-i dincolo de noi?

Chip neretușat,
înmuiat în penel
și în gând
limpezit.
Îmi dai aripi,
mă înlănțui,
mă provoc
să-ți spun
ce-i dincolo de noi.

Dincolo,
e Creatorul
și necuprinsul
gândului.

Artistul

Prietenului Vasile Mureșan

Imaginea gândului
lua forme nebănuite.
Ce faci, pictore?
I-a mângâiat
întrebarea prietenului
nepoftit la ospățul
creației.
Doar el,
nepoftitul,
știa că poezia
picturii
I-a învăluit
pe creator.

Chip frumos
întrupat
din lutul
ce-i răcorea
gândul
și palmele.

Povoara singurătății

Gânduri încremenite
în aduceri aminte,
poartă cu ele
frânturi de viață,
parcă decupate
dintr-un album
de epocă.
Se pierde în vreme
și nu-i chip
să le reînvii.

Și gândurile,
și amintirile
se duc în pustiu
de suflet,
și acolo rămân.

Gânduri încremenite
în aduceri aminte,
greaua povoaară
a singurătății.

Desfătare

Bucuria scrisului
dăinuie
ca o sfântă
și dulce alinare.
Ce-i dincolo de ea?
O nemărginire
de alte
și alte desfătări.
Creatorul
poartă cu el
cumințenia
și sfințenia
cuvântului.

Toamna înțelepciunii,
metamorfozată
în primăvara
poeziei.

Tărâm nedefinit

*N*icio adiere de vânt,
rece blând,
tăcere de mormânt.
Gânduri încremenite
în aduceri aminte,
șoapte neauzite,
în liniștea apăsătoare
de dinaintea
marii treceri.

Nemuritori nu suntem,
suntem ce-an fost,
fi-vom veșnicie
pe un tărâm
nedefinit.
Credința piere
odată cu noi.

Trecător prin memorie

Printre case
și biserici,
printre copaci
înfrunziți
ori dezgoliți,
printre flori,
care mă privesc
de pe pânze
neînramate,
sunt un trecător
prin memoria
clipelor de creație.
Bucuria
și jocul
culorilor
e răgaz sentimental,
e suprema mulțumire
a visului împlinit.

Risipă de timp

*V*iața,
dacă nu-i trăită
pe muchie de cuțit,
e risipă
de timp.
Eroii și proștii
mor primii.

Întrebare și răspuns

De ce viața
nu e așa
cum trebuie
să fie?
Viața
e așa
cum trebuie.
Datori
îi suntem
vieții
și nouă înșine.
Viața e crâmpei
al sacralității.

Ofrandă vieții

*N*egura s-a risipit,
norii răsfițați
au făcut
loc luminii
revărsate
peste clipe
de tristețe.
Rugăciunile
s-au înălțat
la ceruri,
aducând
ofrandă vieții
devenită noapte.
Viața e vis și umbră.
Pelerini suntem.
Rătăcim,
căutăm,
ne regăsim,
ne despărțim
și în ținuturi

enigmatice plecăm
fără durere,
fără să știm
ce-i dincolo
de NOI.

Trecere

Timpul trece,
se duc și arborii
din câmpia
pârjolită.

Nici timpul,
nici arborii
nu trec
niciodată.

Noi suntem
cei care trecem.

Tăcutul hău

Și noi veștejiți
vom fi,
și copiii noștri,
după ei,
și ai lor
vor sfârși
în imensitatea
eternității.
Nu-i cale de scăpare,
nici de întoarcere.
Tăcutul hău
e nedefinit licăr
pentru muritori.

Lumina-i întuneric,
căldura e gheață.
Zei ne invidiază
că suntem muritori!

Uitare

Cine nu știe
să trăiască clipa,
e uitare,
e noapte,
noapte adâncă
fără de viață.
Nu există întoarcere
spre clipa reînvierii.

Poarta

Încremenită în vreme,
deschisă,
zăvorâtă
în calea vieții,
poarta este simbol
de amintiri,
de trăiri desferecate
și limpeзите.

Poarta nu închide
doar o bogăție.
Prin ea intrăm
și ieșim
din viață.

Viața, ca un fir

În cuptorul mirosind
a tăciune
stins pe vatră,
și a pâine rumenită,
m-am înfățișat lunii.
Sunt o pictură
căzută din înalt
de nor,
și mă pierd
în oceanul nestăpânit.
Dispar în imensitatea
de dincolo.
Mercenari suntem
peste viețile
noastre.

Ce-i viața?
Palide senzații,
un fir ce se rupe
sub povoaara
timpului.

Timp ireversibil

Trăiesc clipa,
n-o las să se stingă,
să izbândească
dincolo...
De ce aş lăsa-o
sa se facă nevăzută
întru veşnicie,
neîntrupată
în faptă?

Omule,
lasă clipa
să hoinărească
în voie.
Clipa
e meditaţie,
e mişcare,
e timp ireversibil.

Zbor spre nor

Stropii reci
încremenesc
în adânc de suflet.
Se prefac
în strigăt
de dor
și de durere.
Plumb
îmi pare stropul
rece
ce caută căldura
să-l prefacă
în abur.
Aburul alb
își ia zborul
spre norul
solitar.

Piticii albi

Răsăriți înainte
de nașterea Pământului,
piticii albi
au povestea lor.
Se nasc și mor.
Alții se ivesc
pe bolta înstelată.
Sunt și luceferi,
și galaxii.
Sunt capodopere
ale materiei și timpului.

Nașterea stelelor,
marea creație
a Universului.

Cuceritorul

Se avântă
peste mări și zări,
către locuri închipuite.
Cuceritorul
trece ape nesfârșite,
pe valuri înspumate,
înfrentând urgiile.
Corăbiile îl duc
pe pământuri
necercetate.
Se-ntovărășește
cu neamuri neștiute
și nestăpânite.
Cuceritorul,
e și pasăre călătoare,
și pribeag,
și descoperitor
de Lumi Noi.

Sărutul mării

Zări senine,
iriși albaștri
privesc
necuprinsul apei.
Unduitoare,
valurile așteaptă
sărutul malurilor.
Parcă uimite,
ating
buzele nisipului,
apoi,
mângâiate,
se retrag.
Și alte valuri,
ca-ntr-un vals,
se prind în jocul
sărutului mării.

În calea furtunii

*M*area spumega,
talaz după talaz
izbesc malul
singuratic,
răzlețind nisipul
printre scoici.
Cu ochiul
lui nestins,
farul lumina
neputincios
lupta valurilor
cu malul.
Târziu,
în noapte,
biruitoare,
ele, valurile,
sărută geana
țărmlui
sub clar de lună.
Odihnă
sub pleoapa
închisă
în calea furtunii.

Bob de nisip

Sunt
un bob de nisip
din nemărginirea
mării,
scăldat
și mângâiat
de astrul
luminii.

Sunt
doar un bob
de nisip
sclipitor
în bunătatea
vieții.

Oamenii Thaliei

Gingulescu,
Zorlescu,
Diplan,
Livia,
Baranga,
și alții ca ei
porniți
pe drumul Thaliei.
Tineri,
precum ramul
primăverii,
fremătând
de dulce viață.
Pictori
de suflete,
oameni nestăviliți
ai Thaliei,
idoli venerați
ai scenei neînchise.

Inima ta, mamă!

*L*a inima ta mare,
mă întorc, mamă.
Din sufletul tău
binevoitor
m-am născut.
Din el
am învățat
să prețuiesc,
și să iubesc
viața.
Din bățile
inimii tale
fierbinți
și curate,
am învățat
că nimic
nu-i mai trainic
și mai de preț
decât iubirea
pentru oameni.

De dragoste

*M*ă îmbăt
de dragoste
în părul
tău lung,
castană căzută
la genunchi.
Ești ce-ai fost
în timp înzăpezit
de amintiri
năvalnice.
Muntele
ne-a înfrățit,
și-n curs
de apă lină,
în tăcere
ne-am îmbrățișat,
îmbătați
de aromele
ce ți-au cuprins
sufletul de iubire
și de dor.

Măr roșu,
ca și buzele
care-i dădeau
ultimul sărut.

Fluturii

Treziți din noapte,
fluturii se prind
în dansul vieții,
bătând din aripi
în suiș,
în coborâș haotic.
Lumina zilei
le dă culoare.
Când lin,
când zburdalnic,
dansul lor e magic.
Peste toți și toate,
fluturii-s stăpâni
scălțați în lumina
soarelui.
Încă netreziți,
mugurii cireșului
așteaptă
sărutul dintâi
al libelulelor
celeste.

Muzica vieții

Este copilărie
au nins
florile de cireș,
în zvârcoliri
de primăveri
și-n fâlfâiri
de fluturi albi.
Anii mi-au bătut
duios la poartă,
în sunet de clopoței.
Din răsunetul
lor limpede
am învățat
să iubesc muzica.

Închinare

Sclipitoare

în roua dimineții,
iarba e încă viață,
și va mai fi încă
trăire.

Mândre peste întinderi,
firele ierbii
sunt stăpânele
imașurilor.

Râd

sub razele soarelui
care le încălzește
pământul roditor.

Se înalță

în adieri de vânt,
se unduiesc
până-n clipa
nechemată.

Într-o ultimă îmbrățișare
și înfrățire cu păpădia,
cu sunătoarea,
cu mugurii lucernei,

Într-un gest suprem,
firele ierbii
îngenunchează,
și se închină
în fața covașului.

Cântec de greier

Zorii zilei
mă ademenesc
cu mireasma
ierbii cosite.
Adulmec
prospețimea
naturii scăpată
din adâncă noapte.

Roua îmi arde tălpile,
și-mi dă fiori.
Plăpândul greier
e zburdalnicul
din iarba
necosită,
așteptând aromele
fânului.

Iarba e cântec
de greier
și neodihna
cosașului.

Zâna cea bună

Copil fiind,
într-o livadă,
spre mijloc
de copac
m-am buricat
și am visat
la zâna cea bună.
Cine-i zâna cea bună?
E mama,
sora și bunica,
e muzician și actor.
E vrăjitoarea,
e sufletul înnobilat
și înrămat
în inimă de copil.
Cine-i prințesa,
cine-i zâna cea bună?
Educatorea!

Ogorul

Copil fiind,
bunul cel bun
m-a așezat
pe capra plugului.
În răsărit de soare,
după Dâlmă,
am simțit ce-i ogorul.
Brazdă după brazdă
a tras bunul cel bun,
pană a ostenit.
Pământul reavăn
mi-a mângâiat
tălpile fragede,
iar razele soarelui
m-au binecuvântat.
Ogorul
mi-a fost botez
întru credința
faptei.

Fulgerul

Cât timp să fi fost,
nu mai știi.
Căzut din cer,
în bubuit de tunet,
fulgerul
a despiciat copacul
abia trezit
la viață.
Scânteii
din trupul
lui plăpând.
Muribund,
copacul arse,
și, ca într-o
plecăciune
de tainică
durere,
dispăru
în nevăzuta noapte.

De Crăciun

Zăpadă și vâsc,
lângă pomul
de Crăciun,
lumina dragostei
strălucește.
Vâsc,
dorință, sărutare.
Crăciun fericit!

Prinți printre nevolnici

Viața e vrajă,
e încântare,
e plăcere,
e iscoadă.

Viața e șir
de evenimente
previzibile,
imprevizibile.

Viața
e iubire,
te urcă,
te coboară.

Subordonați
vieții,
prinți suntem
printre nevolnici.

Sub geana ochiului

*F*ără coșmaruri
n-ar exista
nici vise plăcute,
nici trăiri,
nici meditație.
Sub geana
ochiului adormit,
se înlănțuie
minunile lumii.
Paradoxuri,
stări existențiale.
Visul e vrajă,
e teamă,
e revenire
din nebunatică
noapte
albă.

Amăgire

Carina ne-a fost sălaș
în cântec de cosaș
gingaș și săritor
din roua dimineților
râzând în soare.

N-a fost chip
de clintire,
nici de strălucire
spre vămi neprețuite,
ci doar o clipă
de amăgire.

Tărâm de închinăciune

Din depărtare,
Călimanii,
răsăriți din ape
imemoriale,
ne privesc
de dincolo
de fruntea Domnului
rezemată pe Scaunul
ce parcă
se-nfrățește
cu cerul.
Treaptă
în munte de Călimani,
Scaunul Domnului
e poartă deschisă
spre necuprinsul
zării.
E tărâm
de închinăciune
întru nemurirea

Înaltului Domn
al Limbii Române,
Mihai Eminescu,
și al omului
nepereche al locului,
Vasile Netea,
înfrățiți și așezați
sub îndurarea
lui Dumnezeu.

Frânturi de istorie

Singuratici,
dar atât de aproape
de cer,
de oameni,
Peleşul,
Pelişorul
sunt frânturi
de istorie.
Căări suie
spre înalt
şi ne duc
într-o lume
mirifică.
Lespezile
şlefuite
de ploaie
şi de vânt
te ispitesc.
E lumea tăcută
a vremurilor
de altădată.

Amintiri,
trăiri,
amăgiri,
uneltiri
ascund
tainice unghere.
Embleme
ale dăinuirii
sunt castelele
surori.

Crez

Preotul,
martorul vieții
de azi
ori de apoi.
E alean
și potrivit
nesupușilor.
Fără de moarte
este preotul,
slujitorul
Creatorului.
Închinăciune,
rugăciune
în prea sfințita
casă
ce-i este
reazem și crez
de-o viață.

Plină-i casa
de înțelepciune,
între pereți
acoperiți
cu sfinți
și îngeri păzitori.
Altarul și strana,
crucea și icoana,
preamăresc clipele
de adâncă smerenie.
Preotul
ne veghează.
de-a pururi.
sub flamuri
de prapuri.

Ție, cititorule!

*P*este întinderi
de vreme,
îți spun
prea simpla
poveste,
Ție, cititorule!
Mă contopesc cu ea,
și mă înec
în valuri
netezite,
mângâiate
de briza mării.
Am izbândit
cu credința de bine,
cu zbateri
nevoluptoase.
Și lin,
și împovărat
mi-a fost drumul
deschis prin porți
neferecate.

Izbândă și durere,
forță și resemnare
în crez
de prea limpede
ușurare.
În vreme,
am trăit
și bucuria,
și suferința.
Viața
nu m-a îngenunchiat,
nu m-a umilit.
Fapt împlinit,
trăiesc
și mă închin
Ție, cititorule!

Autograf

Dorurile mele,
Odihnă între stele
Ritm și mișcare
Imensitate în suflet
Nostalgii trecute.

Boare de vânt
Ore de cânt
Rob neîncătușat
Dar divin
Ancestral.

Dulcele măr

Dulcele măr
al Evei,
sânul ei
cel roditor,
neștiut atunci,
a dat viață.

Chipul ei,
întruchipat
în fruct,
rămâne simbolul
creației divine.

Cuprins

Necuprinsul gândului / 5
Ce-i dincolo de noi? / 6
Artistul / 7
Povoara singurătății / 8
Desfătare / 9
Tărâm nedefinit / 10
Trecător prin memorie / 11
Risipă de timp / 12
Întrebare și răspuns / 13
Ofrandă vieții / 14
Trecere / 16
Tăcutul hău / 17
Uitare / 18
Poarta / 19
Viața, ca un fir / 20
Timpul ireversibil / 21
Zbor spre nor / 22
Piticii albi / 23
Cuceritorul / 24
Sărutul mării / 25

În calea furtunii / 26
Bob de nisip / 27
Oamenii Thaliei / 28
Inima ta, mamă! / 29
De dragoste / 30
Fluturii / 32
Muzica vieții / 33
Închinare / 34
Cântec de greier / 36
Zâna cea bună / 37
Ogorul / 38
Fulgerul / 39
De Crăciun / 40
Prinți printre nevolnici / 41
Sub geana ochiului / 42
Amăgire / 43
Tărâm de închinăciune / 44
Frânturi de istorie / 46
Crez / 48
Ție, cititorule! / 50
Autograf / 52
Dulcele măr / 53